

Илюстровано

Бр. 37 — 8 XI 1930
цена 5 дин.

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Време

ХУМОР

Добро васпитано дете

— Татице, јел' да уступим место госпођици?

Развод брака због мрака

Он је дошао предвече али нешто мало касније кући. У ходнику који није био осветљен спазео је силуету своје свастике са којом је он већ давно прижељкивао да се састане у мраку. И, разуме се, без икаква увода, који је у таквим приликама чак и излишан, он је снажно обгрлио своју свастик и почео је страшно љубити. Али, на његово велико изненађење, свастика која се увек до сад упорно и одлучно бранила од његових изјава симпатија — овом приликом је и сама не само допустила страсан загрљај већ је и сама обасипала његове усне вредим пољупцима.

То би тако и дуже трајало да није нешто шушнуло из предње собе и они су одмах потрчали да упале светлост како би отклонили сваку сумњу. Али кад је електрична сијалица планула настало је огромно изненађење. То није била свастика, то је била његова рођена жена.

Он није могао да се уздржи а да не изрази разочарење:

— Па то си ти? промумлао је као да је тога часа прогутало подгрејан кромпир.

— То значи, ти си мислио да је то моја сестра?! — цикнула је она јер ју је тога тренутка прекипела сумња која је дотле испуњавала.

— Па добро... рецимо вели он — али бих желео да знам кога си ти у мраку замисљала када си ме обасипала онако страсним пољупцима.

Истрагом коју је муж повео испоставило се да је она у мраку мислила да је то његов брат, а њен девер.

И сад — пред конзисторијом разводи се овај брак на основу тога што су и он и она били у мраку неверни и ако су се поштено као муж и жена ижљубили.

Духовни суд изгледа да се носи мишљу да их и једно и друго казни тиме што ће их натерати да се и на светлости дана ижљубе.

Б. Н.

Замршено сродство

Кад би нешто породица Јовановић имала свог адвоката што је мало вероватно, овај би се нашао пред доста великом тешкоћом, кад би требало једног дана да регулише њихове међусобне сродничке везе.

А сада се појавио случај, где је требало утврдити да ли постоји крађа или не, а да би се то утврдило требало је решити проблем сродничких веза у породици Јовановић.

Сведок, рођак, који је имао то да објасни, изјавио је:

— Господо, то је врло чудна породица, као што ћете видети. Отац Јовановић је био удовац и имао је сина од двадесет и две године; то је био мало луџаст старац, који је још волео да се забавља, а сину није никад хтео да да ни пет пара. Једног дана чика Јовановић је пронашао неку богату удовицу, која је имала и ћерку; чика Јовановић је предложио свом сину: „Хоћеш ли да се оженимо? Нашао сам једну удовицу са ћерком и парама.“ Млади Јовановић је одговорио да пристаје, и тражио је да га отац што пре претстави госпођици. Али стари Јовановић му је рекао: „А! не, ја узимам ћерку, а ти мајку!“

То је мало расхладило младог Јовановића; али пошто је мајка држала паре, пристао је. И они су се венчали; тако је отац Јовановић постао зет свога сина, а овај је био, према томе, таст свом рођеном оцу, пошто је отац узео поћерку свога сина, чија је ћерка опет постала свекрва своје рођене мајке...

Господин председник: — Сви ти детаљи нам нису потребни.

Сведок: — То вам кажем да би видели како је ствар замршена; а сем тога стара госпођа, која је добила младог мужа, радила је све што је он хтео, и тако сада млади Јовановић није више хтео ни паре да да свом оцу, који му је био зет, а то је доводило до бурних сцена у породици.

Г. председник: — Пређите на крађу.

Сведок: — Ево одмах; само сам хтео да вам објасним; а затим сваки од ових брачних парова добио је по једно дете, отац Јовановић ћерку, а млади Јовановић сина, који је тако био шурах свом деди, а ћерка...

Г. председник: — Ако не пређете на ствар одузећу вам реч.

Сведок: — Ево одмах; све вам ово говорим да би разумели; најзад они су се сви посвађали, и једног лепог дана млади Јовановић је дигао својој ташти, која је била његова поћерка, пошто је он узео мајку, и која је остала удовица, пошто је стари Јовановић умро, дакле он јој је дигао покојникове ствари, пошто је он, каже, био наследник свога оца; а опет удовица је рекла да то није тачно, с обзиром да је покојник био и зет свога сина, и да према томе није он требало да наследи; и зато га је она оптужила за крађу. Ето, господо, цео случај, јасан као дан, и прост.

Мамице, како управо изгледа твоје лице?

Наше ђесме у слици

„Везо керу за туђу бандеру,
„Лаје кера тресе се бандера“.
(Бехарау).

У мамурлуку

После цел ноћи пијанчења: Аух, колика ми је брада! Морам се бријати одмах.

Три чудна човека

Рибар шражи, шио није изубио.
Ојачар чеше, иде га не сарби.
Пој пева, кад друш плачу.

У ресторану

— Слушајте, келнер, овај бифтек је шако шврд да не могу да га једем! Зовише изду!
— Немојте, господине, не вреди вам. Газда има вештачке зубе.

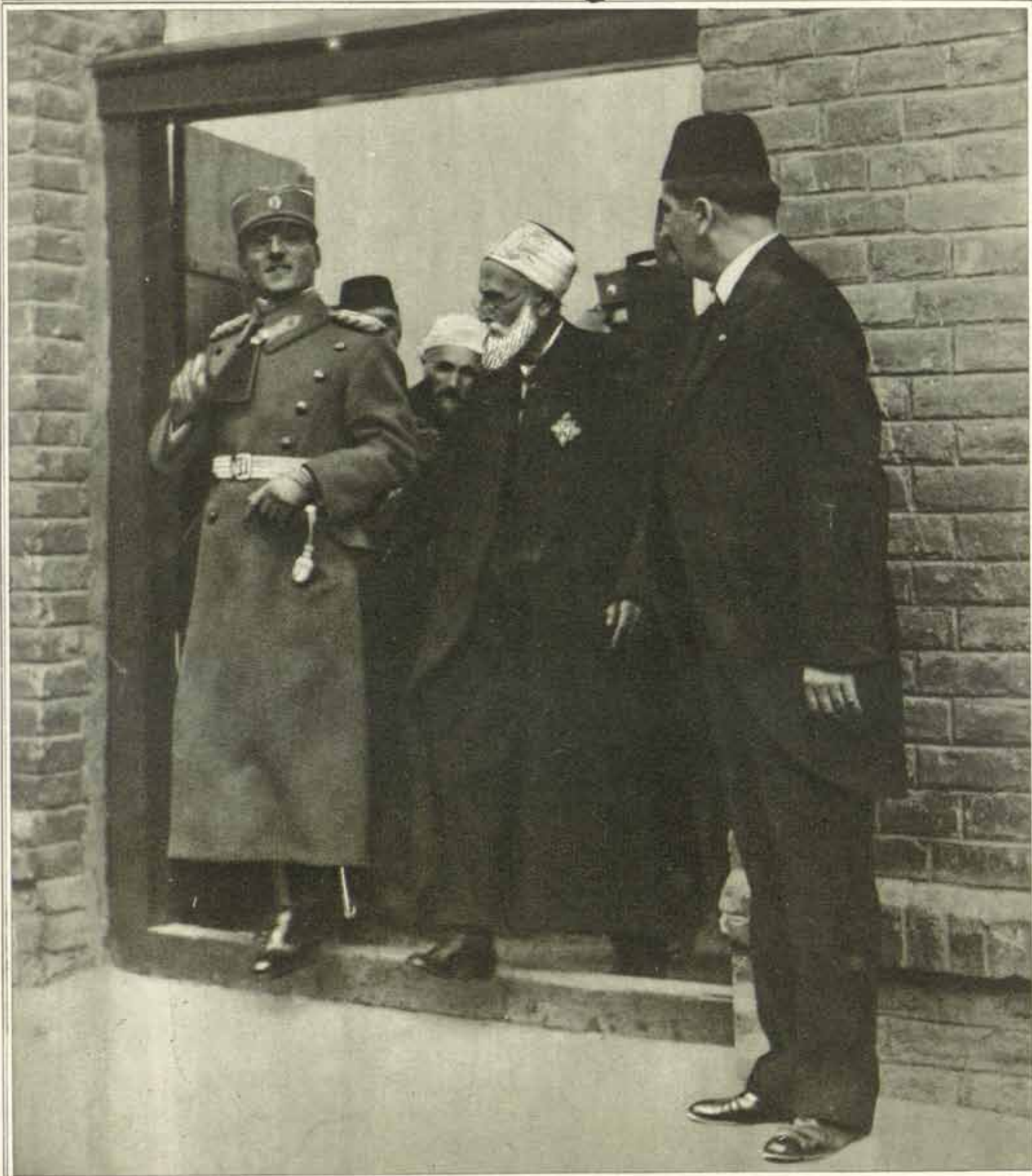
Код зубног лекара

Пацијенткиња: Ја бих вас само молила, докторе, да нико не зна да сине ми мейнули лажне зубе.

Лекар: Не бринише госпођо, код мене је дискреција зајамчена. Ејо, још пре два месеца мейнуо сам лажне зубе госпођи Јовановићки, па нико живи о шоме не зна.

Илустрирано Време

Бр. 37 — 8 XI 1930 — цена 5 дин.

Њ. В. Краљ и Рекс-ул-Улема г. Маглајлић
излазе из Бајранли џамије после свечаности устоличења

Устоличење Реис-ул-Улеме и Маглајлића

31 октобра извршено је у београдској барјаки-џамији свечано устоличење поглавара мухамеданске вере у нашој Краљевини, Реис-ул-Улеме Хаџи-Хафиса Ибрахима ефендије Маглајлића.

Устоличење је извршено у присуству Њ. В. Краља, председника и чланова Владе, чланова дипломатског кора и огромне масе муслимана, који су у великом броју дошли из свих крајева наше Краљевине.

Пре почетка свечаности у средини богомоље стајали су сви претставници врховних муслиманских установа са г. Салимом Муфтићем, председником Улема меџлиса из Сарајева, на челу. Са Председником владе, г. Живковићем, дошли су министри г. г. др. Маринковић, Хаџић, Сршкић,

г. Маглајлић, председник Владе, ђен. г. Министровић и Мин. правде г. Сршкић на илазу из џамије

— У дубокој захвалности и оданости за све високе бриге, које чини за нашу Исламску заједницу, у оквиру наше Југославије, као и за остале наше суграђане, наш Узвишени Господар и Краљ, ја вас позивам да из дубине наших душа клинемо: Живело Његово Величанство Краљ Александар Први и Његов Узвишени Дом! Живео! (сви присутни бурно кличу: (Живео!).

— А сада, дигнимо руке и запросимо од Свевишњег А-

г. Салим Муфтић, председник Улема меџлиса

Џамија и цео простор пред џамијом били су препуни муслимана из целе земље

Кумануди, Максимовић, Шврљуга, Франгеш и Прека, а одмах затим и г. г. др. Дринковић, Деметровић, Сернец, Радијојевић и Најдорфер. Нешто доцније стигли су од правници послова америчког, италијанског и мађарског посланства, а затим посланици енглески, немачки, чехословачки, полски и аустријски. Чланови Краљевске владе заузели су места на десној, а дипломатски претставници на левој страни богомоље.

Патријарха г. Варнаву заступао је дворски прота г. М. Поповић, од стране јеврејске верске заједнице свечаности је присуствовао врховни рабин г. др. Алкалај, а од стране католичке цркве, жупник г. Вагнер, заступник надбискупа г. Родина.

У то време, пред џамијом је стајала огромна маса света. Тротоаре са једне и друге стране запоселе су биле делегације које су дошле из унутрашњости. Остали свет потиснут је у споредне улице које су готово биле непроходне.

У 11 часова са улице су допрли громки поклици. У истом тренутку у џамију је ушао маршал Двора, генерал г. Димитријевић и објавио долазак Њ. В. Краља. Њ. В. Краљ је ушао у пратњи Реис-ул-Улеме и стао на узвишени део, на десној страни џамије.

Затим је почела свечаност.

Муслимани који нису могли стати у џамију, молили су се на улици

Пошто је г. Мехмед-Алија Махмудовић, члан Врховног шеријатског суда у Скопљу, предао менштуру г. Маглајлићу. Реис-ул-Улема је, обраћајући се најпре Њ. В. Краљу, а затим осталима одржао говор, који је овако завршио:

лаха Целешанову дову свом Омиљеном Владару и Његовом Узвишеном Дому дуг и срећан живот међу нама, Његовим верним и сретним поданицима, а ви ме пратите са вашим: амин".

Крунисање цара Абисиније

Белике церемоније
у Адис-Абеби

Краљ Рао Тафари
нови цар Хеле Селаси

Краљица Мауан

У престоници Абисинији биле су 1 ов. месеца велике свечаности приликом крунисања досадашњег краља Раса Тафари за цара Абисиније. Готово све државе света послале су своје изасланике. Краљ Тафари има 37 година и троје деце. Као цар назвао се Хеле Селаси. Краљ је из породице Менелика, сина Соломона и краљице Сабе.

Цар Абисиније је једини хришћански владар у Африци.

На десној слици виде се круне за краљеву децу и племство, поручене у Лондону за тај дан. Круне су од злата и имају амблем јудејског лава, етиопијски крст и абисински шлем.

Радио-апарат који је освојио свет! ТЕЛЕФУНКЕН 40

пријемник Европе са скалом станица без високе антене. Прима све европске станице

уз што један
Телефункен-гласоворник
ARCOPHON

TELEFUNKEN

НАЈСТАРИЈЕ ИСКУСТВО — НАЈМОДЕРНИЈА КОНСТРУКЦИЈА
Југословенско Сименс А. Д. Београд, Краља Александра 8.

Заступници у свим већим варошима.

Продаја на отплату код свих Телефункенових заступника на 3, 6, 9 и 12 месечних рата по оригиналним ценама

Са свих страна

Девојка министар

Пре кратког времена постала је члан владе у америчкој држави Лујзитанији госпођица Алиса Леа Гросжан, стара 24 године. Она је једина жена министар у Сједињеним Државама, а уједно и најмлађи министар по годинама. Раније је била секретар гувернера Лонга.

Нови изуми у авијацији

Катапулт у дејству

У авијацији појављују се сваки час новитети, који теже усавршавању авијонских апарата, а још више упрошћавању дизања и спуштања авиона, јер и за једно и за друго потребан је велики простор.

Горња слика показује нов немачки авион „Пловку“, с којим је недавно чињена проба на аеродрому у Темпелхофу у Берлину, који има главна крила на задњем делу, а напред само мала крила, тако да на слици изгледа као да иде уназад. А-

парат је фабрикат Фокс-Вулф из Бремена и показао је необично предимство над осталим апаратима приликом дизања и атерирања.

На доњој слици види се, опет, један нов енглески изум. То је апарат за лансирање авиона, један катапулт, који одбаца авион у висину, и омогућава му да се одмах дохвати ваздуха на најмањем простору. Пробе с овим катапултом вршене су у Фарнбургу у Енглеској и показале су врло добре резултате.

Нов немачки
аероплан
„Пловка“

Убиство разбојничког вође у Њу-Јорку

У Њу-Јорку је у једном хотелу убијен из освете од непознатих разбојника вођа америчких разбојника Жак Димонд, који се издао разбојницима његова вереница Мариона Страсма. На слици се види Мариона приликом саслушања у полицији.

ОДОЛ

Веселу и здраву децу

се свагда радо виђа. Кад осетимо њихов чист дах,
над насветлуцају њихови чисти, бели зуби, знамо,
да су добро одгојена и негована деца. Њихови
родитељи, као одушевљени пријатељи Одол-
хигијене, одгајају их већ давно на свакидашњу
негу уста и зуба са Одолом и Одол-пастом, па
их уче употребљавати само Одол-четку за зубе

Венчање бугарског краља

Одлазак из цркве у двор

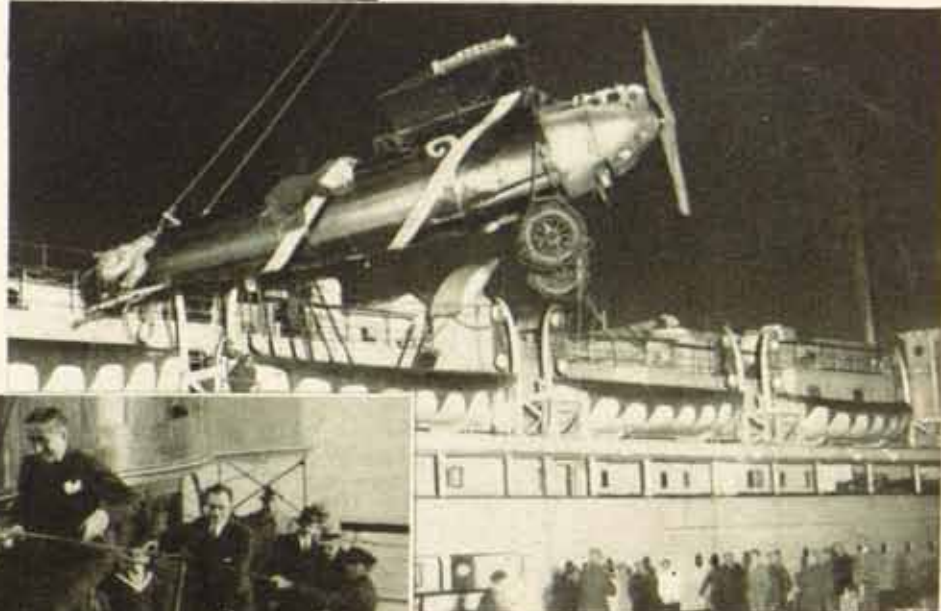
После венчања у Асиен

Као што смо раније већ допели, бугарски краљ Борис венчао се са принцезом Ђованом у древној цркви у Асиџи, а затим је краљевски пар бугарским бродом „Цар Фердинанд“ отпутовао за Бугарску. На путу је краљевски пар издржао велику буру, али је добро стигао у Варну, где их је народ одушевљено дочекао. У Софији је поновно извршено венчање по православном обреду.

Триумфални повратак из Америке

Велики француски авијатичари Кост и Белонт, који су први успели да прелете Атлантски океан са истока на запад најопаснијом линијом, вратили су се у Париз, дочекани с великим одушевљењем. Авијатичари су прешли океан бродом „Франс“, и били су дочекани на свечан начин у Хавру, затим су одлетели за Париз.

Ни врло ружно време није могло задржати велику масу света да их дочека на аеродрому „Ле

Истовар авиона „7“ на броду

Златни сат у брилијантима који су дошли велики авијатичари

Изазак Коста и Белонта на Француско посто

Бурже“, где их је маса носила на рукама све до живих париских улица.

Париска општина приредила им је исто тако свечан дочек и свакоме од њих поклонила златан сат, на коме су место цифара исписана слова Paris—New-York, а с друге уметнут је знак питања у брилијантима, јер је „?“ био једини назив њиховог апарата.

Најбржи мотоцикл

У „Гран Пале-у“ у Паризу био је изложен најбржи мотоцикл В. М. В. с блок-мотором, с кадраном 750 к. с. Највећа постигнута брзина 221 км. и 539 м. на сат.

Једна хабзбуршка трагедија на позорници

Познати француски писац Клод Ане написао је комад „Мајерлинг“ у коме је као предмет за обраду узео трагичну смрт бившег аустријског престолонаследника Рудолфа и Марије Вечере. Премијера је одиграна у „Позоришту амбасадора“.

Тако задовољни
изгледаћете и Ви,
ако помоћу

SOENNECKEN НАЛИВ-ПЕРА

обављате све Ваше писмене радове.

Добија се у свима бољим књижарама.

SOENNECKEN

налив-перо светског гласа

Заступник Егон Кордик Београд, Краља Петра 50

Ауто-авион

Летећи аутомобил пронађен је! По улицама Сен Луја велику је сензацију изазвао жул Вилијам Нелша, који је жатав са својим аутомобилом који према потреби иде улицама и лети преко крча. Мотор је од 4 цилиндера, 40 коњ. снага, о брзи-ном од 75 миља. Елиса је заклопена металном корпом.

„Краљица Марија“ нови брод наше шрговачке флоше биће гордост нашег Јадрана

Кроз непун месец дана засвираће пред сплитском луком „Краљица Марија“, некадања зидана и реномирана „Арагваја“, која је крстарила Атлантиком, између две Америке. Тај огромни и необично елегантни брод, у власништву „Југословенског Лојда“, биће понос нашег поморства, јер ни аустроугарска флота, у највећој моћи својој, није располагала са оваквим путничким објектом, под својом заставом, као што ћемо ми имати, под нашом тробојницом.

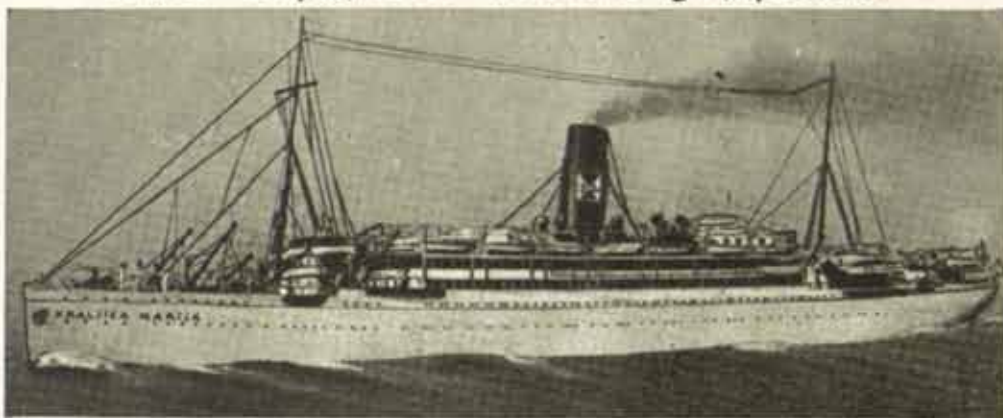
Југословенски Лојд, коме су на челу г. Банац, Бабурица и Петриновић, магнати

Брод „Краљица Марија“

поморства, моћни бродовласници, хтели су учинити за свој крај широку пропаганду.

највећи брод на Јадрану „Карађорђе“ има 1204 регистроване тоне).

Брод има 420 кревета, у кабинама на пет спратова, и трпезарије огромне, угодне, последњег комфора, где може да руча само у једној 200 ли-

Трпезарија

Stepenište прве класе

Кабина прве класе

Овај луксузни брод намењен је поглавито странцима, за упознавање наше обале и нашег хинтергрунда. Алигн Друштво „Путник“ коме је „Југословенски Лојд“ препустио сву акцију за пропаганду и распродају карата, аранжирање турнеја и излета, водиће рачуна на првом месту да путници са стране и домаћи такође, оду са брода са најлепшим утиском из наше Краљевине.

Генерални Директор „Путника“ г. Сиришевић у договору са г. Банцем, пре кратког времена у Београду, направио је план крстарења „Краљицом Маријом“ фјордовима наше чипкасте обале, па даље ка класичној Грчкој или страсној Шпанији или древном Египту, где су отворени гробови фараона. Прво путовање почиње 2. марта 1931 године.

Из наших снимака, види се са каквим луксузом располаже „Краљица Марија“, брод од 17.500 тона (док досадањи наш

ца одједном! 40 купатила је на расположењу путницима. Сем тога на палуби је басен са морском водом и путници се могу за време војње купати и сунчати, у костимима као на плажи! Велики број салона, бар, шеталиште, болница, чак и штампарија, као и један биро „Путника“ биће на расположењу путницима, који ће за неких 3000 динара имати извршних дванаест дана провода на лађи и у земљама ванредних лепота. Само предузимљиви људи а освечени родољуби могли су учинити овакав један потхват и „Краљицу Марију“ превести у наше воде, под нашу команду и у службу националне пропаганде. м.

Шеталиште

ПОЗОРИШТЕ

Немања

Г-ђа Арсенић (седе) и г-дин Бошњановић

Последњег дана прошлога месеца давана је у Народном позоришту реприза историјске трагедије „Немања“ од Милоша Цветића. Овај комад, који је некада одушевљавао прератне генерације, и кроз који су прошли сви наши, сада већ покојни, глумачки прваци, изазвао је велико интересовање код београдске публике: кућа је била препуна.

Израда закона о обртима

Чланови комисије за израду пројекта закона о обртима, која је радила под претседништвом г. Министра трговине и индустрије од 24 октобра до 2 новембра.

Брзо! Брзо!

50.000 динара

РАДИОН

наградна загонетка

свршава

30. XI. 1930

Ноне је стало до награде нека пожури до свог трговца и захтева бадава карту за суделовање и услове!

Одасвуд

Највиши пут у Европи

Пре кратког времена пуштен је у саобраћај део пута на Пиринејима, који подиже француска влада код Бигора. Пут, кад се цео изгради, ићи ће висином од 2877 метара. То ће бити највиши пут у Европи којим могу ићи и аутомобили.

Борба за „плаву траку“ на Атлантику

Борба за „плаву траку“ односно надметање прекоокеанских друштава за првенство брзог прелаза Океана, донеће морској пловидби још један нови брод. После трке „Мауретаније“ и „Европе“ у којој је немачки моторни брод „Европа“ однео победу, компанија Кунард решила је да сагради нови прекоокеански брод који ће бити најбржи, а у исто време и највећи на свету. Нови колос имаће 70.000 тона, а дужина му износи 350 метара.

Наше нове Медицинске установе

I-ва Интерна клиника и Пропадавтичка клиника

Спољни изглед зграде

За последњих десет година од како је у Београду основан Медицински факултет, на његовом уређењу и организацији учињен је огроман напредак, нарочито када се узме у обзир да једна таква институција као што је медицински факултет изискује огромне материјалне жртве.

Наш млади факултет благодарећи великим жртвама од стране државе и благодарећи људима у чијим је рукама његова

Сала за микроскопију

инж. г.

Гојка Тадића.

На све просторије

клинике а нарочито на

болесничке собе обрађена је пажња да буду светле, простране, ходници широки и светли тако да је са те стране задовољила све потребне хигијенске услове. Целокупни распоред болесничких просторија не даје утисак специфично болнички већ модерно уређеног санатори-

Интенско одељење III. класе

судбина, а којима лежи на срцу да та установа буде на висини иностраних медицинских факултета, успели су да после десетогодишњег рада створе од њега установу која у многоме не остаје од других медицинских факултета на страни.

На овоме послу има још много да се ради, нарочито око подизања зграда за клинике које немају још своје зграде или које раде у просторијама које не одговарају свима условима за научан и плодан рад.

Део амфитеатра за предавање

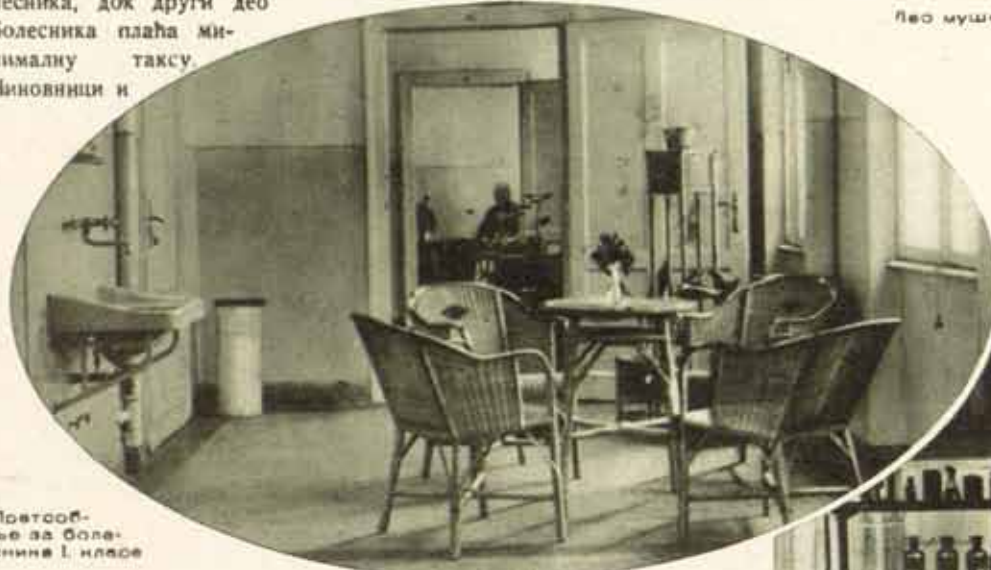
јума. У опште клиника је саграђена на тој основи да послужи најмодернијим прохте-вима савремене медицине и, да послужи о-нима којима је намењена; с једне стране бо-лесницима за негу и стручно лечење, с дру-ге стране лекарском подмлатку за школу и праксу и за пример будућим лекарима како треба да буде уређена једна модерна кли-ника. Поред болесничких просторија има: рентгенолошке кабинете, лабораторије за лекаре и студенте, кабинете за физикалну терапију, амфитеатар који може да прими до 180 слушаоца у којима се држе предава-ња студентима, библиотеку и остале кли-ничке просторије.

Обе клинике могу да приме до 150 бо-лесника распоређених у собе прве, друге и треће класе. Класе се разликују по број-ном стању кревета, (у трећој класи до 14 кревета, у другој од 2—6, и у првој од 1—2 кревета) док нега, исхрана и остали усло-ви лечења болесника и њихов комфор су истоветни. Шефови клиника имају право да по своме нахођењу, а за потребе наста-ве приме до 20 процената бесплатних бо-лесника, док други део болесника плаћа ми-нималну таксу. Чиновници и

Лео мушке собе, треће класе

тако, да и страни лекари Французи, Чеси, Пољаци и други који су имали прилике да је посете одушевљавали су се урђењем и радом признавајући да нам многи могу по-завидети на овој медицинској школи, што може да служи на част нашем младом Медицинском факултету и држави која је омогућила стварање овакве модерне у-станове.

Првобол-ле за болес-ницима I. класе

њихове породице имају попуст, инвалиди се лече бесплатно. Интересантно је подвући да по ходницима и холовима клинике видите пуно уметничких дела наших и страних у-метника сликара и вајара који су се пле-менито одазвали на позиве администрације клинике и даровали по које своје дело, што нарочито украшује клинику и даје један пријатан утисак стварајући код болесника импресију пријатнога дома. Нарочито овде морамо споменути дар Њ. В. Краља Алек-

сандра који је бла-гоизволео подарити клиници једну дивно израђену икону Св. Кузмана и Дамјана у мозаику.

Утисак који остав-ља клиника, својим уређењем и чисто-ћом беспрекоран је

Једна лабораторијска сала

Соба прве класе

Ходник

Ручвоница

Спољни

Државно првенство у фудбалу

Још увек траје неизвесност о новом прваку државе

Претпоследње коло свршило се је а будући првак још се није могао да појави. Приближно сва четири кандидата имају подједнаке шансе да освоје титулу првака државе. Подједнаке шансе имају рачунски, али пошто је рачуница у фудбалу несигурна тј. не важи, видећемо ко по стварности вредности и приликама стоји боље. Одмах се да видети да Југославија а нарочито Конкордија стоје боље него Б. с. к. и Хајдук. И први и други играју код своје куће. Дакле, на своме терену и пред својом публиком. Док друга два тј. плави и бели одлазе у посету зеленима, односно црвенима. Мало је вероватно да ће плавима поћи за руком да савладају зелене. Али није пак ни сигурно да ће црвени савладати беле. Сплитани су се сада разиграли и биће веома мучно савладати их. Њима се сада не испушта из руке титула првака државе, нарочито сада кад су од ње удаљени свега за један корак. Неизвесност, која је од почетка првенства на дневном реду, достигла је сада врхунац. И тако су-трашње борбе донеће нам новог првака државе.

Југославија—Славија (0) 5:0 (2:0)

Славија осечка доживела је још један тежак пораз, који према игри није заслужио. Домаћи су у првом делу играли слабо, нарочито је навала подбацила, није никако могла да се среди. У другом делу нешто су се поправили и онда је било све у реду. Неоспорно, да је навала црвених јако патила услед савршено слабе игре средњег помагача. Овај младић играо је веома слабо тако да је својом игром доносио само штете својој клубу. Лубурић је играо лежерно, али његови мајсторски полези доносили су редовно голове својој клубу. Навала Југославије не да се замислити без Лубурића. Спасић је бранио добро. Најбољи човек у одбрани црвених био је Димитријевић, Валок је играо врло добро. Остали су задовољни.

Славија је играла добро и често пута стварала је мучне ситуације пред голом црвених. Према игри заслужили су да спа-

Вагнер, вратар „Славије“ спасава у паду

су част. Истицали су се: полу- лево, лево крило и средњи помагач.

Судио добро и објективно г. Глојарић (Загреб).

Хајдук—Б. с. к. 3:1 (0:1).

Плави су отишли у свом тренутно најбољем саставу и решили се да даду све од себе, само да би извукли што бољи резултат. Постојале су наде да ће овдашњем прваку поћи за руком да извуче бар нерешен резултат. Али плави су морали да положе оружје пред разиграним Хајдуцима и да им уступе два драгоцена бода. Плави су изашли у саставу: Стојановић, Радовановић, Тошић, Арсенијевић, Маринковић, Борђевић, Тиријанић, Б. Марјановић, Н. Марјановић, Вујадиновић, Глишовић, Бели:

Чулић, Родин, Микачић, Подује, Дешковић, Марушић, Бенчић, Лемешкић, Бакотић, Боничић, Крагић. Почетак имају бели и игра је растргана. Одмах затим бели туку слободан ударац са 20 метара али без успеха. Плави наваљују и изнуђују корнер који остаје неискоришћен. Стварају се тешки моменти пред вратима једних и других. У 16 мин. Моша даје Тиријанићу који тече у мрежу 1:0 за Бск. Хајдук наваљује. Темпо бива све јачи — Стојановић брани сигурно.

Истиче се Родин који игра грубо, повређује Тиријанића по глави и затим обара Глишовића. У другом делу у 7 мин. бели туку корну. Лопта удара Борђевића у руку. Пенал туче Лемешкић сигурно у мрежу. У 30 мин. Бенчић центрира, Боничић даје Крагићу који постиже други гол 2:1 за Хајдук. У 41 мин. један лак шут Бакотића, Стојановић пушта преко главе у гол. Стојановић је бранио добро, ма да је трећи гол требао да брани. Бранили су играли одлично. Најбољи човек у тиму плавих био С. Маринковић. Навала је у пољу играла добро док је пред голом оклевала.

Хајдук је играо одлично. Најопаснији човек по гол плавих био је Крагић, кога није довољно држао Арсенијевић. Одбрана сигурна остицао се је нарочито Микачић.

Г. Мис судио је одлично.

Конкордија—Славија (С) 3:0 (1:0)

Конкордија сигурно савлађује веома опасног противника.

Славија је изашла у најбољем саставу, док је Конкордија изашла без повређеног Живковића, овог је заменио Лолић. У првом делу Славија често наваљује на врата зелених али добра одбрана ових све чисти. Игра је отворена. Само навале Славије су много опасније. У 27 мин. Славија скрива хендце а Премра претвара у гол 1:0 за Конкордију. 2 минута дошпије Булат има сјајну прилику да изједначи али са 5 метара туче у вратара. У другом делу је Конкордија надмоћнија и приморава госте да се бране.

Судио је г. Милојковић слабо.

Бенчић „Славије“ отклања опасност

Коњичке утакмице у Земуну

У недељу 2 ов. м. у присуству великог броја официра, војника и грађана из Земуна и Београда обављене су пре подне завршне тачке програма овогодишњих општинских наградиних коњичких утакмица у Земуну.

У десет часова пре подне приређена је утакмица коњичког гласника: прескакање препона у којој су узели учешћа преко четрдесет официра. Услови за ову утакмицу били су следећи: утакмичар има да прескочи 16 препона висине до 1.30 метара, ширина рова до 3.50 метара; темпо 350 метара у минути; опрема такмичара походно одело без сабље, лако седло, узда по вољи, употреба помоћних каишева дозвољена, оптерећење по вољи.

Пошто су сви утакмичари узели учешћа, а неколико њих у току утакмица због разних мањих или већих грешака искључено, рад је завршен у 11 часова. Према програму у 11.30 часова обављена је смотра такмичара, а затим подела награда.

Смотра је обављена трубом, а такмичари су три пута продефиловали поред трибине Краљевог изасланика, инспектора коњице, команданта коњичке школе и осталих гостију.

Подела награда извршена је тачно у подне. Награде је поделио лично инспектор коњице генерал г. Чолакантић са командантом коњичке школе генералом г. Вуковићем.

Дефинитивни резултати на основу којих су додељене награде следеће су:

Прву награду утакмица коњичких под-официрских патрола добила је коњичка школа у Земуну, која је својом победом извојевала по други пут пехар Њ. В. Краља тако да он остаје у њеном власништву и у току ове године.

Резултат утакмица даљиних официрских патрола следећи је: као најбоља официрска патрола оцењена је патрола четвртог коњичког пука која је за свој пух извојевала пехар г. Министра војске и морнарице. Вођа ове патроле био је потпоручник Константин Пилетић, његов помоћник потпоручник Рудолф Бинер.

Што се тиче утакмица коњичког гласника које су биле на завршном месту на њима је показан овај резултат: прву награду добио је поручник више школе Војне Академије Вуковић Богољуб на „Филу“ ста-

Један успешан скок

ром осам година, другу награду добио је поручник другог коњичког пука Краљеве гарде Мирослав Грујић на „Флори“, старој седам година, трећу награду потпоручник другог коњичког пука Краљеве гарде Милован Мојић на „Соколу“, коме је четири године, четврту поручник Коњичке школе Милорад Борђевић на „Драгану“ коме је шест година, пету потпоручник трећег коњичког пука Клубучарић Јосип на „Гирдану“ коме је осам година и шесту поручник коњичке школе Милорад Борђевић на „Мици“ којој је десет година.

У име Њ. В. Краља утакмицама је присуствовао пуковник Краљеве гарде г. Чедомир Петровић.

Ове утакмице према мишљењу стручњака успеле су потпуно. Успеси постигнути су бољи од прошле год.

Момент о утакмица

ОВО ЈЕ
„FARINA GEGENÜBER“

КОЈА ЈЕ ОСВОЈИЛА СВЕТСКИ ГЛАС
КОЛОЊСКОЈ ВОДИ, ТЕ ЈЕ ПОЗНАВАОЦИ

ВЕЋ ПРЕКО 220 ГОДИНА
ЦЕНЕ И ВОЛЕ.

ПАЗИТЕ НА ЦРВЕНУ ЗАШТИТНУ МАРКУ.

Чудновати доживљаји малог Шврће

(Пети наставак).

Тек што је зарила своје зубе у печење, зачу се неки жагор и многи људски гласови. Лисица подиже главу и ослушну заплашена. Гласови су бивали све јачи. Лисица се била узврдала и Шврћ је било врло чудно, зашто се лисица толико препала, кад је дошла у кућу својих познаника.

— Што се плашиш? запита Шврћа, али лисица није ништа одговарала, већ је само гледала с које ће стране људи наћи.

Већ су се чули и кораци и кад се отворише врата појавише се неки страшни људи. Лисица, кад их опази, зграби кокошку, па побеже на друга врата. При бежању сруши и разбије тањир. Шврћа је тек сада видео да га је лисица преварила и да га је довела само зато да јој отвори врата. Срце му је куцало као у зеча и кад један страشان човек викну:

— Ко је ту? Кога ту има? Шврћа побеже у чизму и тамо се завуче да га нико не примети. Чизма је доле била мало поцепана и Шврћа је могао лепо све да види.

Прво је ушао један дебели и главати човек, с великом и разбуршеном косом, с великим устима у којима је имао само три дугачка зуба, имао је с обе стране по сабљу. Он тресну песницом о сто и викну:

— Овде је неко био, до врага! Чуо сам лупу. К оружју!

Један гадан дебели човек, који је био полу го, одапе ороз на пушци, а један савим мали, с дугачком брадом и косом одапе неку грдицу пиштољчину.

Иза њих је стајао један дугачки страшни човек, који је имао само једно око.

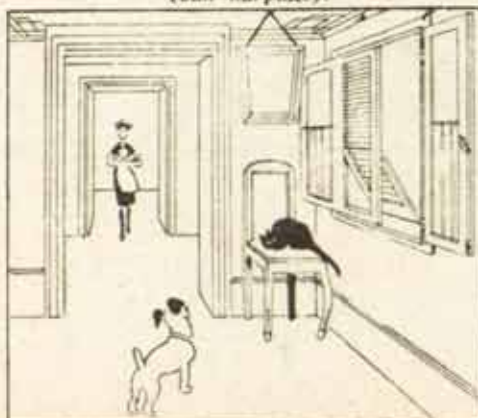
— Ено, однео нам је и печење, рече дугајлија и сви пођоше по осталим собама да виде ко се то увукао и ко их је покراо.

— Излази, ако ти је мио живот, стаде викати онај први.

— Како сам добро урадио што сам се завукао у чизму, помисли Шврћа, ово ће свакако бити неки разбојници. Ах, лијо, лијо, шта ми направи! Ја се одавде живићу извући.

Пов на погнешке

(ван награде).

Сићрела од хартије, која се сама креће

Пресавите на четворо једно парче хартије, и исеците затим из те хартије једну стрелу, као што се то види на слици. Центар стреле треба да се налази у тачци, где се секу превоји хартије. Затим у један запушач заборите иглу, али ушницом, тако да шиљаста крај игле остане горе, ван запушача. На врху те игле поставите сад стрелу од хартије, као што се види на слици, али при томе пазите да иглом не пробушите хартију. Кад сте овако наместили стрелу, онда све заједно покрите једном чашом, коју сте претходно добро осушили крај ватре. А затим трљајте јако чашу каквом крпом, придржавајући руком чашу да се не креће. Стрела ће се покрећути и њен ће се врх зауставити испред трљаног места на чашу.

Трљањем чаше ми смо електризирали стакло, које онда добија моћ да може привући какво лако тело, као што је на пример врх од стреле направљене од хартије. Врх ове стрелице окрене се ка наелектрисаном месту, као што се игла на компасу креће, кад јој се принесе магнет.

м.

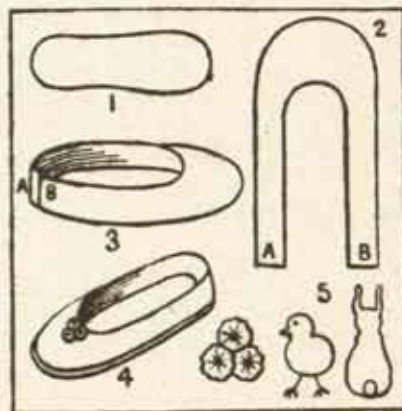
Патике од старог шешира

Старе филцане шешире не треба бацати кад нису више за ношење, јер се од њих дају направити врло лепе и удобне патике.

Најпре треба исећи ђон и горњи део (сл. 1 и 2) у потребној величини. — Најбоље је скројити према мози прво мустру од новина.

Ако правите патике за дете, начините дупли ђон јер ћете имати доста материјала а дуже трају. За веће патике треба нам два шешира.

Сад спојте јаким шавом А и В (3), па зашите горњи део за доњи и патика је готова (4). Предњи део можете и украсити каквим цветићем — за старије, или пилетом и зечићем — за децу (5).

Јевтин ручак

Мој деда тврди да је ово, о чему ћете сад читати, истинит догађај, јер му га је испричао његов деда, а ја додајем само толико, да се све дешавало у једном градићу који је имао свега две гостионице. Могу вам рећи још и то, да су се гостионичари много мрзели и гледали како ће један другог да напакује. А сад, да пређемо на причу.

Једнога дана ушао је у гостионицу код **Арапина** неки човек, врло лепо обучен и, тоном богатог властелина, поручио газди да му донесе да једе.

— Дај ми све што можеш за **мој** новац.

Газда се обрадовао отменом госту и послужио га је супом, печењем, колачима и вином, па га је чак и запитао да ли је задовољан.

— За оно што плаћам својим новцем одговорио му је овај, увек сам задовољан, испијајући и последњу чашу доброга вина.

Неколико минута доцније, позвао је он газду, извадио из џепа једну малу бакарну пару и пружио му је:

— Ево ти **мога** новца, наплати ручак.

Гостионичар га само погледа, па му љутито рече:

— Господару, не шали се! Овакав ручак кошта жут дукат.

— Газда, ја сам тражио ручак за **мој** новац а не за дукат, одговори му странац, па извуче мач. Наплати ручак, или ћеш зло проћи.

Ја знам да сте се ви, децо, изненадили самовољом једног рђавог човека, а знам да ћете такође помислити да бисте ви радије јели сувог хлеба, него да на овакав начин дођете до ручка, али причекајте крај, па ћете се још више чудити а можда нечему и научити.

— За такве људе је тамница одговорио је гостионичар госту, али све једно. Ручак ћу вам поклонити, а даћу вам још и новца, ако прећете преко пута и у гостионици **Три грозда** ручате на исти начин.

Странац је знао да гостионичар жели да исмеје суседа, примио је понуђени новац и, кад је већ био на вратима, окрете се и поче да се смеје:

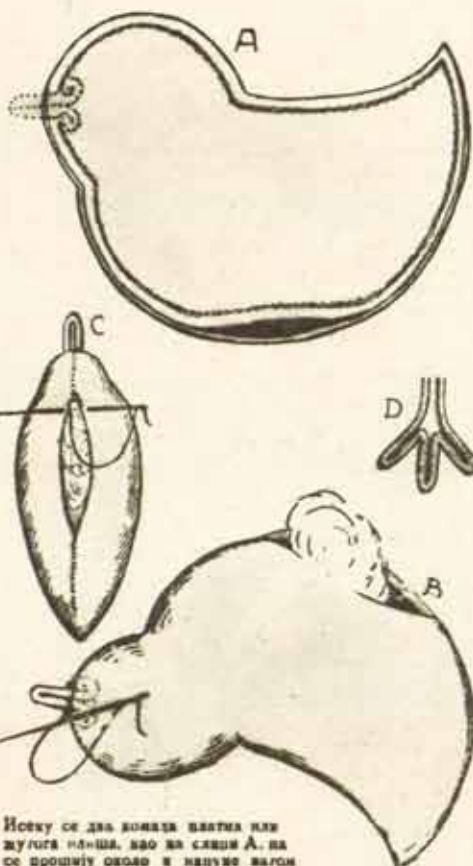
— Хвала ти. Можеш по граду причати слободно да је и твој сусед рђаво прошао, рече му он, јер сам ја, пре него што сам тебе обишао, већ био његов гост. Он ме је код тебе и послао.

Непознати човек се брзо изгубио, али су се, гостионичари, које је цео град због тога задиркивао, измирили и постали добри суседи.

Саставите писаљком редом тачке од 1 до 41 па ћете добити трећег мајмуна.

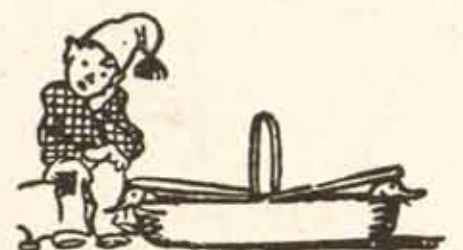
Како се љави љиле

Исеку се два комада платна или жутиг папир, као на слици А, па се прошељу околом и напуне ваљком или јуном, као на слици В. Када и ноге направе се од јиле и учврсте лопцем и на крају се наглавом напратују очи и пале је готово.

Промућурни Јоца

ЗАДАТАК

Мали Микица био је уредан и увек је своје коцке, кад се ве игра, сложио у један угао од себе. Колико је коцки имао?

Реуматичне болове

у костима-зглобовима,
мшицама
зубима-глави

уклања поуздао
и брзо

Добива се озуда
1 боца
Динара 16.-

АЛГА

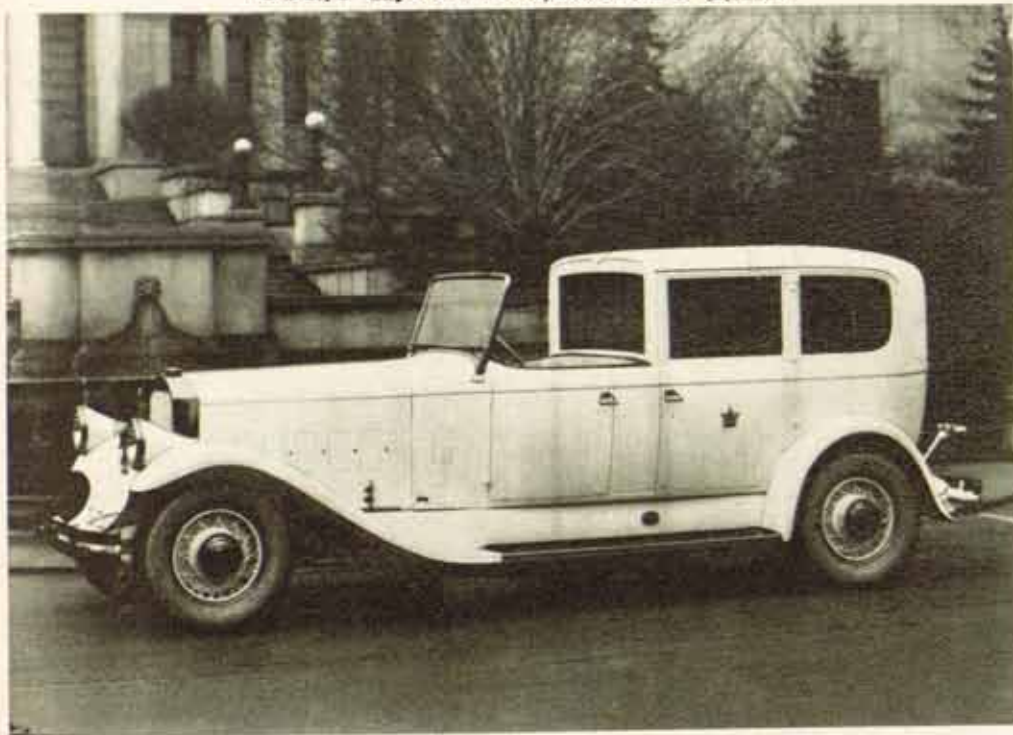
за масажу

Лабораториј Алга Сушак

4 боце „Алге“	Дин.	77.—
8 боца „Алге“	„	131.—
14 боца „Алге“	„	205.—
25 боца „Алге“	„	320.—

Најскупљи аутомобил на свету

Стаје преко 20,000,000 дин.

Горња кола „Pierce Arrow“ израђена су за персијског Шаха и стају преко 20,000,000 дин. Сви метални делови, као оклоп радиатора, лампе, одбојници, оклопи од точкова итд. превучени су дебелим слојем злата. Круне на вратима и на лампама израђене су од разог драгог камења; док су сервис

за пушење и остале инсталације у самим колима обложене самим брилијантима.

Унутра је само једно седиште прекривено свиленим „Рер-ом“ са грбом фамилије Риза Кана. Шасија је стандард Pierce Argo са мотором од 8 цилиндера и 132 к. снаге.

Музина усрећује!

нада
је
слушате,
али нарочито над
сами свирате.

Ваш дом не треба
да буде без
музике, ако
с нама ступите у везу, та
си изаберете који јефтини
инструмент. Траните не-
обавезатну понуду и наш
бесплатни велики ценник!

Шаљемо Вам све
изравно из фабрике
у Немачкој одн. продајне
Филијале у Марибору. Пи-
шите одмах на адресу:

МАЈНЕР и ХЕРОЛД
Марибор бр. 154

ВОТОТ

*Једина вода за зубе
коју је одобрила
Париска Медицинска Академија
Најисторијо фабрика света, основана 1753*

Дужност је сваке даме

да буде лепа. Зајо
негујуће своје лице

Весна кремом

која одстрањује све
мрље, сунчане пеге
и наборе. Пошијом
разашиле лекојна

PRAUNSPERGER

Загреб, Свачићев шпр бр. 17.

Црвена лепра

Данас има толико младих људи, који смело препричавају своје авантуре, често не много сликовите, да сам се и ја решио под старост да изнесем једну од многобројних авантура, које сам ја доживео:

Петнаестог децембра 1885 године, у пет часова у вече, два Европљанина појавила су се у Осибу, пахуинско село у дубини екваторске шуме. Скроз мокри, поцепаног одела, гологлави, изгребаног лица и руку, они су били изгубили све ствари, оружје, храну, и — сем тумача — сви њихови носачи, урођеници, који су се видели у борби против природних елемената предзнаке неке несреће, један за другим разбегли.

Та два човека били смо др. Милон и ја. Огуге је због својих брзака врло опасна река: целог тог дана ми смо се борили против воде и стене. Били смо у толико побеђени, што су нам вода и камен поломиле наше две пироге, али смо ипак успели да извучемо главе. И можете мислити са каквим смо веселим срцем и задовољством васкрслих људи ушли у ово село, које нам је изгледало као спас!

Под бананам без плода налазило се једно бедно насеље: није ту било ни једне свиње, нити пилета, па чак ни једног пса!... Али први црнци, који су нас приметили тако су се застрашено развикали, да је одмах из своје палате, односно једне колибе, изишао краљ.

Замислите неког цина, страшно мршавог, и који, је у недостатку природне дебљине и лепог изгледа, покушавао да да себи достојанственост покривши се одраним кожама разних животиња: одело од леопарда, кецеља од хипопотама, кожице од дивље мачке, крзна од мајмуна.

Одједном, пре но што је наш тумач и стигао да отвори уста и проговори коју реч, он запита да ли смо му донели на поклон соли и плавих перли.

Милон и ја се загледамо: сав наш пртљаг, са сољу, муницијом, и осталим потпуно је. Једино што смо спасли била је наша мала кутија са медикаментима! Једним покретом показасмо му да немамо ничега... Он нас је пажљиво одмерио једног за другим, као да је хтео да нас одмери кроз наше одело. Нарочито се дуго задржао на посматрању нашег трбуха.

— До ђавола! узвикну Милон. Овде неће бити ничега за јело. Запали смо у сред неког изгладнелог племена!

Ово је изгледало тачно: око краља налазило се доста урођеника одраслих, старца, жене, деце, и све су то били као неки скелети.

— Пошто су се ти бели људи усудили да дођу овде празних шака, шта су онда дошли да траже овде? Запита краљ нашег тумача.

Тумач му објасни да смо ми дошли из далеког света, и да хоћемо да таманимо мушницу, која убија људе и животиње успављујући их...

— Да ли, продужи краљ намрштивши се, бели људи имају обичај да говоре два језика: језик срца, и језик уста? Изјавио је да нам не верује, али да пристаје ипак да нам за једну ноћ пружи гостопримство; у исто време напоменуо је да је то велика љубазност од његове стране, пошто је обавештен да ће овуда проћи два бела човека, који једу месо црнца.

— А! то је сјајно! узвикну Милон: дакле ми смо људоджери! И као да га је неко голицао, он није престајао да се смеје.

Међу нама буди речено, Милон је био чудан сапутник, чије ме је расположење стало нервирало: био је страшно натмурен кад је све ишло како треба, а постао би лудо весео, кад би ствари пошле наопако!...

Краљ нам је окренуо леђа, односно во-

ловски реп, који му је био привезан одо-страг, и пошао је ка једном предмету, који сам ја запазио чим смо дошли: то је био један висок дрвени добош, око кога су се налазиле мртвачке главе, што нам је било речено да се налази само код људоджера. Са великом озбиљношћу монарх удари у добош... И чаробњак је изишао из своје колибе.

То је био једини дебео човек у целом селу.

Овај је имао један дугачак штап украшен мајмунским костима, слоном брдом, а на врху се налазило једно бакарно звонце. Пришао је лагано краљу, и започео је са њим церемонијални разговор.

У том тренутку ми потражисмо погледом нашег тумача, али њега је нестало!

Како нисмо познавали пахуински дијалекат, то нисмо могли разумети шта је краљ говорио са својим чаробњак, али је било јасно да је савет чаробњака задовољавао и жељу свих присутних црнца.

— Тачно је, сад сам начисто! узвикну готово радосно Милон. Прво су нам тражили соли и плав перле; затим ови људи имају трумбаш (дугачак нож) и носе огрлице од људских зуба. Очигледно је да се налазио међу западним рођацима велике фамилије Њам-Њам.

Ја сам, морам признати, био забезекнут: зар смо избегли из чељустни водене фурије да би пали у зубе људима!... Али — то је врло чудно — пред неизбежношћу овако грубе опасности, интелект од једном бива поништен: и ја нисам мислио више ни на породицу у Паризу, нити на моје радове, већ сам видео... слику из једне књиге путописа, коју сам још у детињству читао; на слици је био претстављен један црнач, кога су људоджери имали да поједу, и свако је обележавао кредом место на његовом телу, које је желео да добије... И мој заглупео дух, једино се сад питао:

— За нас, пошто смо бели, свакако ће се та места обележавати угљем.

Сунце је зашло, чаробњак се изгубио, а тада нам је пришао краљ. Показујући нам један велики хангар, некако нам је објаснио да ће се тамо запалити ватра да би се ми осушили... Милон, очаран, одмах је потрчао тамо, а ја за њим.

Али тек што смо ушли, чусмо како се споља забарикадираше врата, и са свих страна уз дивљачку вику, нагнеше наоружани ратници, који су дошли да чувају стражу око нашег кавеза.

Унутра је било толико мрачно, да ми нисмо могли један другог распознавати, а нисмо имали жижица!...

Милон рече:

— Сад нам остаје једино да пробамо оно што су чинили и примитивни људи: да пронађемо ватру!...

— А шта ће нам то?...

— Оно што разликује човека од животиње, продужи да декламује мој сапутник својим гласом, који ми је ишао на нерве, јесте да човек хоће да види лепо и у ноћи. Светлости! Светлости! Светлости!

— Кад ћете престати да терате комедију? Реците ми озбиљно шта мислите да чините?...

— Ја?.. да читам!

Лутајући по мраку, он је, не знам на који начин успео да пронађе некакав шљунак, и сад је стао да тарје један о други. Убрзо је успео да изазове лепе варијете. Помоћу њих је запазио некаку гомилу сувог лишћа. То ми је било тако чудно да сам сад и ја почео да прикупљам неку врсту памука, растуреног по хангару, и да тако одржавам ватру.

Милон је одмах узео своје наочаре, извукао из џепа једну књигу, и почео да чита:

„Ствар је чудна, али ипак истинита! На истоку и западу Африке, канибали, ти страшни људоджери, храбри су, вешти, једном речју надмоћнији су од свих других околних народа. Код њих је развијена народна гордост, и имају интелегенцију и моћ расуђивања, која недостаје многим народима, који се гаде њиховог начина исхране.“

То је био један одломак из чувене књиге др. Швајфурта: У срцу Африке.

Ја сам узалуд преклињао мог сапутника да ћути, али он је продужио да чита, и да више:

„Ја нисам веровао, продужи своје читање Милон, али људи из племена Њам-Њам, који се не стиде свог канибализма, признали су ми да се код њих једе ма каква човечија леш, сем посмртних остатака људи, који су боловали од какве кожни болести, и на којима има видних знакова таквих болести.“

Врло пажљиво Милон је поновио: „сем лешева људи, који су боловали од какве кожни болести!“...

Као да му се од једном пресекла нека гласна жица, Милонов глас је сасвим ослабио... он затвори књигу, устаде, и пре но што сам се ја и освестио, он је газећи ногама утасио нашу ватру. И одмах ми је тихо рекао у помрчини:

— Слушај, где је наша апотека?

То је био први пут да он мени каже „ти.“

— А зашто?

— Да се нашалимо! Пре но што умremo, да бар овим дивљацима покушамо да подвалимо!

Ја сам му махинално пружио наше мало сандуче са медикаментима.

— А сада, нареди ми он, измажи ме по телу са тинктуром јода, и гледај да ме лепо нашараш, као какво теле!

Ма да смо били у очи дана наше смрти, морао сам се насмејати, и савесно сам га ишарао јодом.

— А сада је на тебе ред! рече ми он, узевши ми флашу из руку.

Кад је био готов, затрпали смо флашу с јодом у земљу, и, пошто смо се обукли, чекали смо јутро.

Свануло је. Али ни ујутро, нити у подне нису нам ништа донели за јело.

Најзад око пет сати по подне — тачно 24 часа после нашег доласка — краљ отвори врата од хангара. Њега је пратио чаробњак.

Извели су нас из нашег привременог затвора, довели испред „дворца“ краљевог, и ту испред сакупљених урођеника наређено нам је да се скинемо.

Мислим да ћете веровати да тог тренутка није било до шале ни мени, нити мом сапутнику. Сакнуте главе ми смо се свукли.

— О! о! о! повикаше једногласно сви присутни. У овом узвику изражено је било изненађење, љутња, разочарење, али нарочито страх.

Краљ, чаробњак, дворани, поданици, сав тај чудно смешан свет, оденут у кецељама од коре дрвећа, као у каквом балету, окренуо нам је леђа: сви су се разбегли у паничном страху.

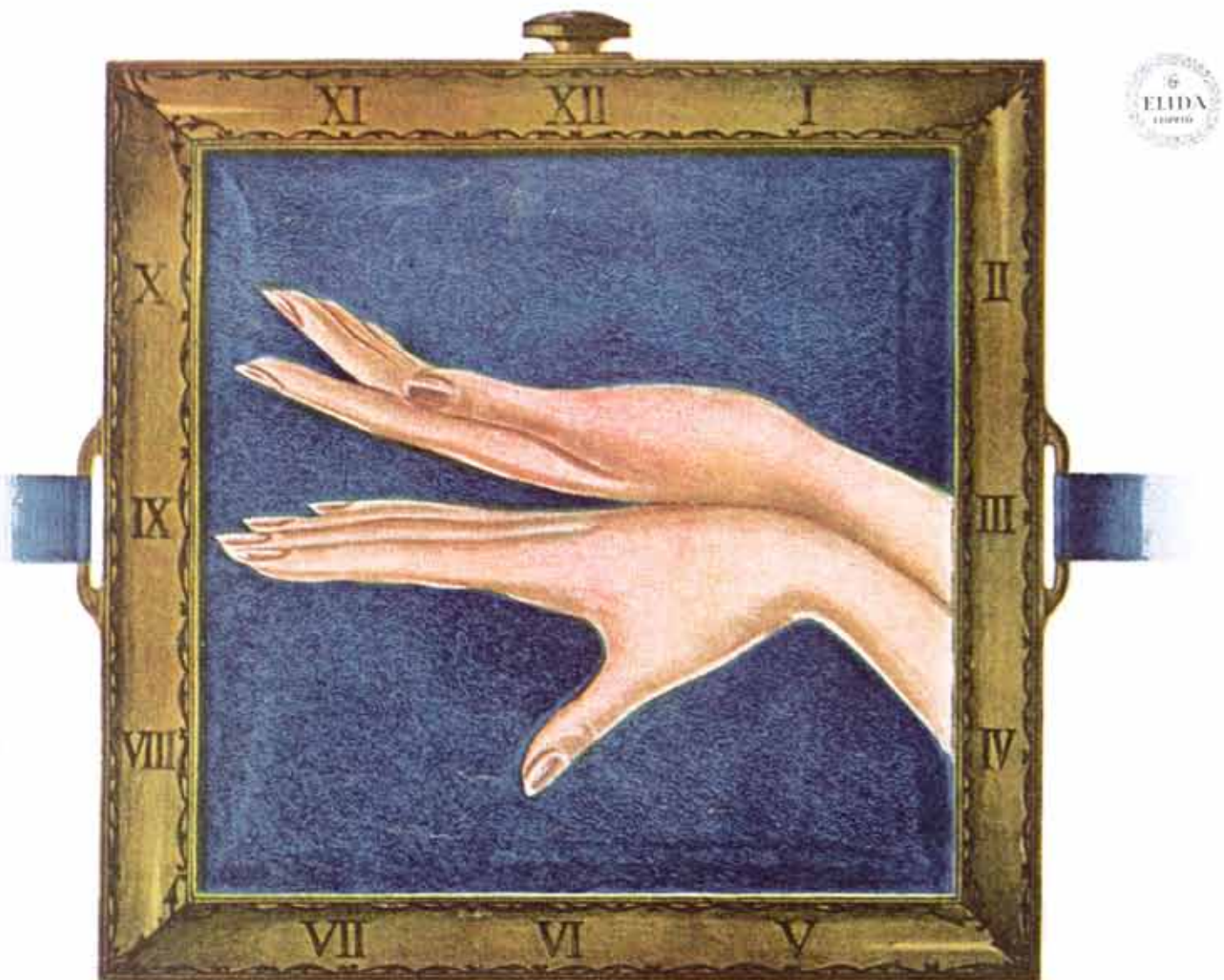
Нека је благословено небо, или боље рећи море: јод је сјајно послужио! Цела наша бела кожа љуштала се, и од горе до доле ми смо били нашарани страшним белегама онога чега, се највише боје људоджери: лепре, и то лепре дотле непознате: црвене лепре!

Изненађени и обрадовани преко сваког очекивања, ми смо се згледали. Милон се није више смејао — већ је плакао.

...Слободни, несметани, ми смо напустили Осibu и спустили се десном обалом Огуге.

Сутрадан, пред вече, стигли смо у Оканду, велико село црнца — земљорадника, који су нас радо нахранили ињамом и медом.

М. Леблон.

Мистерија руку

Руке не крију тајне за онога ко их познаје. Познавалац ће из њих лако прочитати оно што мимика лица скрива. Карактер и навики, темперамент и страст, таленат и способност, прошлост и будућност. Рука најиндискретније открива све, али једно крије. Добро неговане руке не откривају старост. Ви остајете млада. Није ли то Ваша највећа тајна?

Два Елида има крема:
Ноћни кожи храна, —
Дневни даје дивну боју
лицу преко дана.

Елида Голдкрем (*Creme de nuit*) за храну и чишћење коже ноћу, даје сувој кожи потребну масноћу. *Elida Creme de chaque heure* чува кожу од оштрог зрака и жарког сунца. Продире одмах у кожу и делује благотворно. Она чини кожу загаситом и алабастру сличном. Од хиљаде дама она је била бирана за најбољи крем света.

ELIDA CREMES

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180. За иностранство: полугодишње динара 340.-, годишње динара 420.-. — Поштом број 5 динара. — Оплати по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 52.204. — Редакција и администрација Поешвареова 4—6. — Телефон и телеграми „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предић. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Акц. Друштво Милутин С. Стевановић, Богојављенска 5

Поштарина плаћена у гоштову